

**Taug:** En foregaaende Taler har udtalt, at dersom saa var, at vi kom i Krig, var vor Skjæbne afgjort, og derfor kunde han ikke være med til at stemme for Geværerne. Jeg deler ikke den Opfattelse. Fordi vi komme i Krig, derfor er vor Skjæbne ikke afgjort, naar vi virkelig ville bjerge os. Vi have set saa mange Folk i Historien, der have staaet lige saa ulykkelig, som vi staa for Tiden, selve Danmarks Skjæbne har i tidligere Tider været mere ulykkelig end i Diebliffet, og dog har Folket reist sig. Nei, det gjælder om, at faae dette til Side, som hindrer Fædrelandskjærligheden i Folket, og som forstyrrer Freden i Samfundslagene, og en af de Dele, der gjør det, er, havde jeg nær sagt, disse forbandede Gendarmer.

**Formanden (Høgsbro):** Jeg beder det ærede Medlem om at bruge mindre stærke Udtryk.

**Taug:** Jeg giver den høitærede Formand Ret i, at det er stærke Udtryk, endog saa for stærke; men Folket ude i Landet siger, at det er det slet ikke. Jeg vil imidlertid ikke bruge dette; jeg er enig med den høitærede Formand. Altsaa, jeg vil meget ønske, at den høitærede Krigsminister vilde gaa ind paa den Tanke og sige, at vel er hans Opfattelse af Gendarmerne den, at de ere til Gavn for Fædrelandet, men da der var saa stor Stemning imod dem, vilde han høre sig paa det Punkt. Saa kunne vi gaae til at give Millionen til Geværerne. Jeg stemmer for Millionen til Geværerne, naar den høitærede Krigsminister vil give Løfte om i det Mindste at gjøre, hvad han kan — han raader jo ikke alene — naar han altsaa her høit og lydelig vil erklære: Da der her er saa stærk Stemning imod Gendarmerne, vil jeg gjøre, hvad jeg kan for, at vi jo før jo hellere komme af med dem. Dersom der kommer et saadant Løfte fra den høitærede Krigsminister, stemmer jeg for Millionen; ellers stemmer jeg mod den.

**Krigsministeren (Barnson):** Det er kun et Par korte Bemærkninger, jeg skal tillade mig at fremsætte. Det Meste af det, som er fremkommet, vedrører egentlig ikke mig, og Alt, hvad der er sagt om den førererede Behandling og den Slags Ting, skal jeg

ikke indlade mig paa; det er allerede oplyst af et æret Medlem, at Geværloven blev forelagt den 17de Oktober, og jeg tror ligeledes, det maa erkjendes, at de Oplysninger, der ere ønskede, ere staaede fra Ministeriet saa hurtigt som muligt. Jeg skal heller ikke komme ind paa de Betragtninger som den ærede sidste Taler (Taug) fremkom med. Det forekommer mig, som jeg allerede antydede for, at det er Noget, der ligger helt udenfor denne Sag, saa det skal jeg ganske lade ligge. Der er egentlig kun een Bemærkning, jeg skal gjøre, og det er til det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgkreds (E. Sørensen), der kom med et mere personligt, jeg kan næsten sige, Angreb paa mig for Upaalidelighed i den Maade, hvorpaa jeg i sin Tid har fremlagt Gevær sagen og omtalt de Geværer, der dengang var Tale om. Han sagde, at jeg for 2 Aar siden forelagde Forslag til Lov om et 8 m/m Repetergevær og foreviste et specielt Gevær, som jeg tillod mig at indbyde begge Things ærede Medlemmer til at se paa, og hvor der jo mødte en hel Del ærede Medlemmer, jeg tror, at de, der mødte, ogsaa havde Indtrykket af, at det var et godt Gevær, der kunde skyde og tilføiede, at det Gevær var blevet fuldstændig fordømt senere. Saa at det var blevet en Ulykke, hvis vi havde faaet det. Jeg skal ikke gaa ind paa en nærmere Underjøgelse af, hvad den Betænkning, som forelaa fra 23de Batalion, udtalte dengang. Jeg vil kun ganske i Almindelighed sige, at det naturligtvis er en Skjønssag, om det Gevær, vi dengang havde, eller det Gevær, som vi nu forhaabentlig ere i Færd med at anskaffe, er det bedste. Jeg er glad ved, at man har taget det, man nu har, og som Fodfolket har sluttet sig til; jeg tvivler ikke om, at det er et rigtigt Valg; men det System, man havde dengang, og som man navnlig havde omarbejdet, idet man troede, at det netop stemmede med Fodfolkets Ønske, er et Gevær, som er optaget i det Væsentlige i Østerrig, Italien, nu i Belgien og sandsynligtvis ogsaa i Tyskland. Disse Magter have sluttet sig til det Bæsteste System, saa jeg tror, at jeg ikke behøver at tale videre om, hvorvidt det var et ubesindigt, uoverlagt Skridt, jeg den Gang foretog. Man kan jo se, at Forsøgene der ere blevne anstillede, have haft en væsentlig Betydning, idet der blev givet Fodfolket Vellykke til at